[Mr. A. N. Satyanesan.]

ഉചിതബുദ്ധിയെ ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രശംസിക്കുന്നു. സമ്പദ്ജീവിത സരണികളിലും ജനതയുടെ പുരോഗതിയുണ്ടാകണമെന്നുള്ളതാണ് ബഡ്ജറിന്റെ മുഖ്യമായ ലക്ഷ്യമെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ADJOURNMENT MOTION.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, I beg to move the following motion for the kind consideration of this House :

> "This House requests the President to adjourn the business of the House to discuss a matter of urgent public importance, viz., the situation caused by the recent proposal by the Government of Madras to import cocoanut from outside India."

Sir, I understand from subsequent information that it is not the Madras Government that has gone for this transaction but some agreement has been entered into between His Majesty's Government and the Ceylon Government in which His Majesty's Government agreed to take up all the available products of cocoanuts in Ceylon and import them into India.

President : That is not quite correct. What happened was that during the time of war the Ceylon Government entered into an agreement with His Majesty's Government by which His Majesty's Government promised to buy for a period of years all the cocoanuts and cocoanut products of Ceylon. Such an opportunity was not given to any other part of the world or to any part of India. That is not worthwhile discussing now.

Now that the war has ended they do not want all the cocoanut oil. They do not know what to do with them. So they entered into some kind of agreement with the Ceylon Government. Possibly the Government of India may or may not be concerned with it. Unless very strong steps are taken, a great deal of cocoanut may be brought into India at very low rates so as to make it impossible for us to compete with those rates.

Mr. G. Narayana Aiyar : Thank you for the elucidation which you have given on the subject. Taking as it is, when you consider the position, you will see that we have reached a position which is irremediable for us.

In this connection, it may be necessary to know what is the cocoanut position in the State of Travancore. Out of the total export duty of Rs. 52 lakhs, cocoanut products contribute more than Rs. 21 lakhs. That is, nearly 4⅛ per cent of the export duty is derived from cocoanut products. Taking into consideration the actual area under cocoanut cultivation it will be seen that it is the second crop in the whole State of Travancore, the area under the same being 5,73,183 acres. It is the most important money crop of Travancore.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President : The area under cocoanut cultivation is practically equal to the area under cultivation in the whole of the Madras Presidency.

Mr. G. Narayana Aiyar : It can be seen that this country will be the most affected by the drastic step taken by the .....

President : Not only Travancore, but Cochin and British Malabar also.

Mr. G. Narayana Aiyar: Yes, Sir. This industry is being conducted in Travancore as a cottage industry for the last 150 years and more. It is the mainstay of income of most of the people and nearly 80 per cent of the population depends upon this cocoanut cultivation. So far as cultivation is concerned, it has not been conducting here on an estate basis or plantation scale like rubber or tea as in Ceylon but only on a house management basis. Cocoanut cultivation in Travancore is carried on in a very small scale or householding scale. In Ceylon, where it is being conducted on an estate basis, they have got a regular system and supply of cheap labour. There the labourers have to work regularly and constantly under specific contract. There they do conduct the whole cultivation at a very limited amount of expenditure. But, in Travancore that is not the case. There is no sort of control over labour or of hours of work over the labourers or their wages. Here the labourers demand very high wages. All the same it has become an industry which is to be maintained at very heavy cost being the only surviving cottage industry on a large scale. We were exporting cocoanut products to foreign countries till some fifteen years ago. Then the foreigners found out that they can manufacture margarine for their use from other articles and so exports ceased.

Then we have to turn our attention to British India. Through the tireless efforts of Mr. S. Krishna Aiyar and the late lamented A. Krishna Iyengar and P. John who took the matter in right earnest and agitated to such an extent as to make it possible for us to capture markets in India for our cocoanut products, we are having the privilege of using our own cocoanut in British India without any importation from outside, for the last so many years. Now all on a sudden, the whole situation is going to be changed and a large quantity of cocoanuts is going to be dumped into the State and our financial position is to be seriously affected. Sir, this will affect the daily life of every people, rich, middlemen as well as the poor. This is harmful not only to the rich and the middlemen but

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

also to the poorest of the poor. It can be seen from the average area under cultivation, that an average individual in Travancore possesses about 10 cents of land under cocoanut cultivation. There are no house sites in the State without having a few cocoanut trees. It is being regarded as a "Kalpaka Vriksha" in Travancore. All the parts of the tree, from the root to the fruit, are all being used for one purpose or another. I may go further and say that this tree is regarded as also religiously very important. Very few religious ceremonies of the Hindus are conducted without cocoanuts. We have got the "Neethisastra" which definitely states that

'അശ്വത്ഥമേകം പിപ്പലന്ത്വേകം
ന്യഗ്രോധമേകം ദശതിന്ത്രിണിശ്ച
കപിത്ഥ പില്ല്വാമലകത്രയഞ്ച
പഞ്ചാമ്ര നാളീനരകം നയാതി.'

He who manages to plant five cocoanut trees may not have the occasion to visit the hell. He will be relieved from all the misery. That is the tradition and privilege we have been enjoying for a number of years and it is the position of cocoanuts.

Having seen that we did contribute our quota for the maintenance of war in men, material and money, and without regarding the existence of our Cocoanut Committee in India to safeguard our interests, somebody took it into their heads to pass a measure without even caring our position and even without consulting us about our present position. Sir, I request you to exert all your power and influence to see that we are relieved from this difficult situation. We extend all our co-operation in this matter to see that our difficulties are brought to the notice of the British Government, so that our grievances may be remedied as early as possible. With these words I submit this motion before the House.

Mr. N. Narayana Kurup: സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലെയും സാധാരണ കർഷകനെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്നതായ ഒരു കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മി. നാരായണയ്യർ ഇവിടെ ഹാജരാക്കിയ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിക്കുന്നു. മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറ് ഇങ്ങനെ ഒരു നയം അംഗീകരിച്ചുകാണുന്നതു, പ്രസിഡൻസി അവർകളം അടിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ അവക്ക് നാളികേരം ആവശ്യമായ ഒരു സാധനം അല്പാതിരുന്നതുകൊണ്ടും തെങ്ങുകൃഷിക്കാരായ അവിടത്തെ ഭരണീയരുടെ സംഖ്യ വളരെ തുഛമായിരുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രമാണെന്നും കേവലം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്വാർത്ഥോദ്ദേശത്താൽ മാത്രം പ്രേരിതരായിട്ടാണെന്നുമുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ച എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, നാളികേരക്കൃഷി ഒരു എസ്റ്റേറ്റ് നിലയിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സംഘടിത കർഷകസമുദായത്തിന്റെ വകയായോ, അല്ലാത്തപക്ഷം സാമ്പത്തികശക്തിയുള്ള ഏതെങ്കിലും കമ്പനികളുടെ വകയായോ നടത്തുന്ന ഒന്നല്ല. നേരേമറിച്ച് സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ദൈനംദിനാവശ്യത്തെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സാമാന്യ കൃഷിയാണു, ഇവിടുത്തെ നാളികേരക്കൃഷി. ഫ ൦ ൦ൻറുള്ള ആളും നാളികേരക്കൃഷി ചെയ്താണ് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതു്. അത്തരം ചെറുകൃഷിക്കാരാണു ഇവിടെ അധികം ഉള്ളതു്. ഫ൨ കൊല്ലം മുൻപെ ഫ ൦ ൦ ൦ തെങ്ങുകൃ ഫ൫ മുതൽ ൨൫ രൂപാവരെയാണു വില കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഇന്നാകട്ടെ ഫ ൦ ൦ ൦-ന് ഏകദേശം ൨ ൦ ൦ രൂപാവരെ വില കിട്ടുന്നുണ്ടു്. പക്ഷേ ഒരു കാര്യംകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതാവശ്യത്തിനു അത്യാവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വില പത്തിരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചപ്പോഴാണു തേങ്ങായുടെ വിലയും പത്തിരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചതു്. സർ, ആഹാരസാധനവിഷയത്തിൽ ഇൻഡ്യ മുഴുവൻ ഒരു യൂണിറ്റായിക്കരുതണമെന്നും കൂടുതലുള്ളിടത്തുനിന്നും കുറവുള്ളിടത്തു കൊടുക്കണമെന്നും ഒരു റേഷൻ വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കണമെന്നും അരി വാങ്ങിക്കയും ഇവിടെ റേഷൻ നടപ്പാക്കയും ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടു അരിയുടെ തത്വം അംഗീകരിപ്പിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇവിടുത്തെ ആഹാരപ്രശ്നത്തിനു വകുപ്പ് നീക്കിയതു്. എന്നിരുന്നാലും ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ വില അനിതരസാധാരണമായി ഉയർന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവിടുത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ഈ വർദ്ധിച്ച വിലകൊടുത്തു ഈ ആഹാരസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം വർദ്ധിച്ചതു. തേങ്ങായുടെ വില മുന്നൂറുമാത്രമാണ്. തേങ്ങയുടെ വില ഇന്നത്തേതിൽനിന്നും ഇടിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം, സിലോണിൽനിന്നോ മറ്റോ തേങ്ങാ ഇവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അങ്ങയുടെ ഇതുവരെയുള്ള ശ്രമം പാഴായിപ്പോകുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ ജനങ്ങൾ കൂട്ടാകെ അരി വാങ്ങിക്കുന്നോ, അവർക്കുടുക്കാനുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുന്നോ നിവൃത്തിയില്ലാതെ അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരും അർദ്ധനഗ്നന്മാരുമായി കഴിയേണ്ടിവരും. ആഹാരകാര്യങ്ങൾ ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങൾക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup.]

വേണ്ടി സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അങ്ങു ചെയ്തിരിക്കുന്ന സുധീരമായ നടപടികളെപ്പറ്റി ചാഴിക്കാടൻ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോലും പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്ന നിലക്കു അതിൽകൂടുതലായി മറ്റാരുംതന്നെ സർട്ടിഫൈ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു വിമാനത്താവളം നിർമ്മിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും, പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയും പിന്നെ പല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിനു അങ്ങയെ പുകഴ്ത്തുവാനേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അങ്ങയെ പ്രശംസിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ലെന്നുവന്നു. സർ, ആഹാരസാധന സമ്പാദനത്തിൽ അങ്ങു ചെയ്ത പ്രശസ്ത നടപടിപോലെ, ഇവിടെ കേരകൃഷി കഴിൽവ്യവസായംപോലെ നടത്തുന്ന ഭൂരിപക്ഷം സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ഇന്നത്തെ വിലയ്ക്കു് ആഹാരസാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനുള്ള നിലയെ താറുമാറാക്കുന്ന സിലോൺ കൊപ്ര ഇറക്കുമതിക്കാര്യത്തിലും ശ്രമിച്ചു് ഈ രാജ്യത്തെ പട്ടിണിയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്. ആഹാരസാധനങ്ങളും അതുപോലുള്ള മറ്റു സാധനങ്ങളും വാങ്ങിക്കണമെങ്കിൽ തേങ്ങക്കു ഇന്നത്തെ വില കിട്ടിയേതീരൂ. അങ്ങു ഈ കാര്യത്തിൽ ചെയ്യുന്ന സകല ശ്രമങ്ങളുടേയും പുറകിൽ ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള നിയമസഭാസാമാജികന്മാരും മി. ചാഴിക്കാടൻ തുടങ്ങിയവരും നായർസർവ്വീസ്സൊസൈറ്റി, എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം തുടങ്ങിയ തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു സംഘടനകളും എല്ലാ സമയവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. സർ, മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറിനോടും ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിനോടും വേണ്ടിവന്നാൽ ലണ്ടൻ ഗവണ്മെൻറിനോടും ഇക്കാര്യത്തിൽ ശക്തിയായി മുട്ടിച്ചു് ഇന്നു മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറോ, ഒരുപക്ഷേ ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറോ, ഇക്കാര്യത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള തീരുമാനത്തിനു ഒരു വ്യത്യസ്തനില വരുത്തി ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

Mr. K. Shahul Hameed : ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മി. ജി. നാരായണപ്പിള്ള ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിക്കുന്നു. തെങ്ങു് കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വൃക്ഷമാണു്. അതിനു സാധാരണ കല്പവൃക്ഷം എന്നാണു പറയുന്നതു്. തേങ്ങാ മാത്രമല്ല അതിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കല്പവൃക്ഷം എന്തെല്ലാം തരുമെന്നു കവികൾ അവരുടെ വിഭാവനയിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ തിരുവിതാംകൂറിൽ എന്നല്ല കൊച്ചി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യിലേയും മലബാറിലേയും എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും എല്ലാ ജീവിതാവശ്യങ്ങളേയും സുകരമാക്കിത്തീർക്കത്തക്കവിധത്തിൽ തെങ്ങിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ സാധനങ്ങളും, ഉപകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ് വിവക്ഷ. ഈ കൃഷി ഇവിടെ ഒരു കുടിൽവ്യവസായമെന്നപോലെയാണു നടത്തുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തെ പ്രധാന ധനസമ്പാദനമാർഗ്ഗം തെങ്ങുകൃഷിയാണ്. ആ തെങ്ങുകൃഷിയെ അധഃപതിപ്പിക്കത്തക്ക നിലയിൽ തേങ്ങക്കു വില കുറയ്ക്കുകയോ നിയന്ത്രിയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളെ പട്ടിണിക്കു് ഇടുക എന്നാണർത്ഥം. ഈ അഭിപ്രായഗതി ജനായത്തഭരണസിദ്ധാന്തത്തെ മുറുകിപിടിക്കുന്നു എന്നും ജനകീയഭരണത്തിനു വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്ന ഒരു ഗവൺമെൻറ് സ്വീകരിച്ചതായി കാണുന്നതു് അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, കേരളത്തിൻറെ പ്രതിനിധിയായ ഒരു മന്ത്രിയാണ് ഈ പ്രമേയം മദ്രാസിൽ അവതരിപ്പിച്ചതു് എന്നു കാണുന്നതും വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും മദ്രാസ് ഗവൺമെൻറിൻറെ ഈ നയത്തെ നമ്മുടെ സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു് പ്രതിഷേധിക്കേണ്ട കാലം അത്യാസന്നമായിരിക്കുകയാണ്.

സർ, അങ്ങു പല കാര്യങ്ങളിലും സുധീരമായ കൈകാര്യകർതൃത്വം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഇക്കാര്യത്തിലും അങ്ങു സുധീരമായ ഒരു നേതൃത്വം കൈക്കൊള്ളണമെന്നു് എനിക്കു അപേക്ഷയുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലെയും സാധുജനങ്ങളുടെ ജീവിതസംരക്ഷണം അങ്ങയുടെ ഹസ്തങ്ങളിലാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യത്തിൽ എത്ര ക്ലേശം സഹിച്ചാലും വേണ്ടുകില്ല അങ്ങയുടെ കഴിവും ശക്തിയും വിനിയോഗിച്ചു ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ കഴിവുള്ള ശ്രമം ചെയ്യണമെന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രജാസഭയുടെ പേരിൽ ഞാൻ അങ്ങയോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ഞങ്ങളാൽ കഴിവുള്ള സകല സഹായസഹകരണങ്ങളും അങ്ങുക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. Gopalan (*Vaikom, Kottayam and Changanacherry cum Peermede*): സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു. എൻറെ സ്നേഹിതൻ മി. കുറുപ്പു് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഈ രാജ്യത്തെ കർഷകരായ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഗുരുവായ ഒരു പ്രശ്നമാണ് നാളികേരപ്രശ്നം. യുദ്ധകാലപരിതഃസ്ഥിതിമൂലം ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Gopalan]

ധനങ്ങൾക്ക് ക്രമാതീതമായ വില വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതനു സരിച്ച് തേങ്ങയുടെ വിലയും വർദ്ധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ സാമ്പത്തികനില വളരെ കഴപ്പത്തിലാകും. മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറ് ഈ രാജ്യത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെ ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കാതെ അവസരസേവയ്ക്കുന്നപോലെ സിലോൺ ഗവണ്മെൻറിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻവേണ്ടിയോ, മറേറതെങ്കിലും കാരണത്താലോ ഈ മാതിരി ഒരു നയം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു് ആക്ഷേപാർഹമാണ്. യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറിനും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിനും ഏറ്റവും വലിയ സഹായം ലഭിച്ചിരുന്ന എണ്ണമുള്ളതു് അഭിമാനപൂർവ്വം നമുക്ക് പ്രസ്താവിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. സിലോൺ ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതൽ സഹായം ഈ രാജ്യം യുദ്ധസേവനവിഷയത്തിൽ ആളുകൊണ്ടും, വിഭവങ്ങൾകൊണ്ടും, പണംകൊണ്ടും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിനു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയെ പരിഗണിച്ച് ഈ രാജ്യത്തു് ഏറ്റവും വലിയ സാമ്പത്തികകഴപ്പം ഉണ്ടാകത്തക്ക ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു നയം സെൻട്രൽ ഗവണ്മെൻറും മദ്രാസ ഗവണ്മെൻറും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ആക്ഷേപാർഹവും, പ്രതിഷേധാർഹവുമാണ്. ഇതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി അവിടത്തെ എല്ലാ കഴിവുകളും വിനിയോഗിക്കണമെന്നും എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും സഹായസഹകരണത്തോടുകൂടി അതിലേക്ക് വേണ്ട സത്വരനടപടികളും ഗവണ്മെൻറ് കൈക്കൊള്ളണമെന്നും ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിലേക്ക് ഞങ്ങളുടെ എല്ലാവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും അങ്ങേയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു് ഞാൻ ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: സർ, നാൻ തെൻ തിരുവാങ്കൂരിൽ ഒരു കിരുഷികൻ തെൻ തിരുവാങ്കൂരിൽ തെൻനൈക് കിരുഷിയിൽ ഈന്നു നിനൈക്കക കൂടാത. തെൻനൈക്കിരുഷി ഒവ്വൊരു വീടുകളിലും തോട്ടങ്കളിലും ഏരാളമാകച് ചെയ്യപ്പടുകിറതു. 1938-ം മാണ്ടു നാൻ കൊളുമ്പുക്കുപ്പോയിരുന്തേൻ. അങ്കെ ചില തിനങ്കൾ തങ്കിയിരുന്തു തെൻനൈക്കിരുഷിയുള്ള പല സ്തലങ്കളൈയും പാർവൈയിട്ടേൻ. അങ്കെ നമ് നാട്ടൈപ്പോല കുടിചൈക്കിരുഷിയാക തെൻനൈക്കിരുഷി ചെയ്യപ്പടവില്ലൈ. പെരിയ മുതലാളികൾ, 50, 100, 1000 എക്കറാക്കളിൽ തെൻനൈയൈത്തോട്ടക്കിരുഷിയാകച് ചെയ്തവരുകിറാർകൾ. അവർകളുടൈയ തേങ്കായ്ക്കു അങ്കെ ചിലവു ചെയ്യപ്പടുവതു. നമ് നാട്ടൈപ്പോൽ അവർകൾ തങ്കൾ ആകാരത്തിറ്കു തേങ്കായൈ അതികമാക ഉപയോകപ്പടുത്തുവതില്ലൈ. അവർകൾ തങ്കൾ തേങ്കായ്കളൈ മറ്റനാടുകളുക്കു അനുപ്പി വിയാപാരം ചെയ്വതിൽ കണ്ണും കരുത്തുമായിരുക്കിറാർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

கள். நம்நாட்டில் கெல்கிருஷி 29-7; அதற்கு அடுத்தாற்போல் தென்னைக்கி ருஷி 25 4. நம்நாட்டு மக்கள் தேங்காயை விற்றுத்தான் தங்களுக்கு வேண் டிய மற்ற சாமான்களை வாங்கி காலம் கழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சாமான் களின் விலை ஒன்றுக்குப் டத்தாய் மிட்டது. தேங்காயின் விலையைகுறைக்க வோ அல்லது மற்ற நாட்டுத் தேங்காய் நம்நாட்டிற்கு வரும்படி செய்ய வோ கவர்மென்று அனுமதித்தால் நம் நாட்டு மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்ட நஷ்டங்களும், துன்பமும் உண்டாகும். இதைத் தடுக்க புத்தியும், சக்தி யும் பொருந்திய நமது தலைவர்கள் பாடுபடவேண்டும். அதற்காக தென் திருவாங்கூர் வாசிகளாகிய நாங்கள் எவ்விதத் தியாகத்தையும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம். அதனால் கணம் நாராயணய்யர் அவர்களுடைய தீர் மானத்தைப் பின்தாங்குகிறேன்.

Mr. K. A. Raman Pillai: Sir, in supporting this resolution I wish to offer a few remarks. It must be remembered that about 30 per cent. of the cultivable land in the State is under cocoanut cultivation and cocoanut is our chief money crop. This is the only industry which has benefited both the rich, the middle class and the poor man. More than 75 per cent. of our people have got a small plot of land with his house situated therein amidst a cluster of cocoanut trees and they entirely depend upon the produce of the cocoanut tree for the purchase of their foodstuffs, for meeting the expenses of the education of their children, for purchase of cloth and so on and so forth. We see that more than 16 crores of rupees have been spent for the purchase of foodstuffs during the last three or four years from abroad and where does this money come from? The bulk of the money comes from the cocoanut industry.

President: Is it not Rs. 26 crores?

Mr. S. Narayana Aiyar: Yes, Sir.

Mr. K. A. Raman Pillai: I am open to correction. In one of the interpellations it was answered like that. There is no exaggeration to say that 75 per cent. of our people in the villages would have perished by this time but for the increase in the price of cocoanut and the industry has, as a matter of fact, suffered a great set-back before the war. We know that the cocoanut cultivator did not get anything by way of profit till some time back. During the war, the price of cocoanut increased to an appreciable degree. But there is a misunderstanding. The price has not arisen to such an abnormal extent. As a matter of fact, it has not arisen so high if the expenses of cultivation and cost of labour are also taken into consideration. If these things are taken into consideration it can be seen that the price has not gone up to such a phenomenal extent. It is known to everybody that the expenses of living have gone up like any-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. A. Raman Pillai]

thing and the agriculturists were able to tide over the abnormal conditions of war because of the price of cocoanuts. Under such circumstances, if the price of cocoanuts goes down, the villages will be ruined and if the villages are ruined the whole country will be ruined. We read the statement of the Additional Minister of Food to the Government of Madras with great consternation and panic. Sir, we know that you will do all that is humanly possible to save the cocoanut industry from this threatened catastrophy and our country will ever be deeply indebted to you for all that you are doing for the sake of the agricultural population. We also read from the proceedings of the sister House that you are ready even to go to England to gain our end. Such statements on your part are proof positive of the great and abiding interest that you are taking in the welfare of the country. Your readiness to undergo any sacrifice for the sake of the poor man is also highly commendable. I am sure you will prove a mighty rock which will shatter to pieces all attempts at decreasing the price of cocoanut. Neither the Government of India nor the Government of Madras will have any justification to import cocoanut from Ceylon or any other place if, as a matter of fact, cocoanuts are available in our country. The vested interests in Bombay or any other place may favour the import of cocoanut into India. But that is no reason why the Government of India should favour their proposal to ruin our industry.

I know there is a Central Cocoanut Committee and Travancore has got its due representation on that committee. It is very strange that even that Committee was not consulted before the attempt of the Government of Madras.....

President: It has been consulted. It has forwarded its proposal which is pending.

Mr. K. A. Raman Pillai: I am glad to know that. I am sure the Committee will do all that is possible to avert this calamity. I wish to appeal to the Government to use all their influence with the Government of India and the Government of Madras to see that they do not embark upon steps which will be highly detrimental to the interests of the cocoanut cultivation of Kerala and especially Travancore.

Mr. G. Madhavan: Sir, I am very glad to support the resolution moved by Mr. Narayana Aiyar. It was a terrible shock to hear that the Government of Madras was going to control the price of cocoanut and to let a free import of Ceylon cocoanut into India. Such a step will be the hardest blow possible to a great majority of the population of this State. As other

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

honourable members said, there are about 600,000 acres of land under cocoanut cultivation, and most of the people of our State are solely dependent on the price of cocoanut for meeting their daily necessities. Such an action on the part of the Madras Government will certainly bring the price of cocoanut very low and the majority of the people in Travancore will be severely hit by that. When I heard of this I was just visualising the situation which was prevalent in the last 12 years ranging from 1929 to 1941. In 1929, by a similar act on the part of the Government of India, the price of cocoanut had gone down to the lowest level. It is no exaggeration to say that in some parts of the State the price of 1000 cocoanuts had gone to 15 or 12 rupees and many of the cocoanut planters had left their cultivation in that line and the industry itself was neglected for a long time. This situation continued for many years when by the efforts of this Government and the efforts of some other individuals, as stated by my friend, Mr. Narayana Aiyar, some sort of release came to the cacoanut planter. Had it not been for the rise in the price of cocoanut, the people of the State would not have been in a position to meet the rise in the price of other articles of daily use and the rise in the cost of labour. The direct result of this action on the part of the Government of Madras or the Government of India will be to bring terrible famine, as it were into this State. By lowering the price of cocoanuts and at the same time not keeping the price of other articles necessary for the people in the same level, certainly people will be hit hard.

A few months back I was fortunate enough to meet three members of the All India Cocoanut Committee at Quilon. One of them was our representative, Mr. Narayana Aiyar. The other members were for putting some sort of control over the price of cocoanuts. Their point was that important industrial concerns like Lever Brothers and Tatas were trying to use ground nut oil and some other oil for the manufacture of soap and it was informed that they were spending a lot of money for conducting experiments to find out whether ground nut oil or some other oil could be used for soap manufacture. According to them, if some other oil is found useful for the manufacture of soap, naturally the price of cocoanut and cocoanut oil will fall down. It was on that ground that they said that some sort of control should be fixed over the price of cocoanut. But our representative, Mr. Narayana Aiyar, I am proud to say, was very vehemently opposing the suggestion made by the other members. Naturally they were convinced of the reasons put forward by our representative, Mr. Narayana Aiyar.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Madhavan.]

We are made to understand by a statement in the other House that you are ready to do anything—to move heaven and earth—and if necessary to go to England to plead the cause of Travancore in the matter of keeping the price of cocoanut so that the six million people in the State will be saved from the plight into which they are going to fall. With these words I support the motion.

Mr. Paul A. Thaliath: സർ, മി. നാരായണപ്പിള്ളയുടെ അടിയന്തിര പ്രമേയത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. തെങ്ങുകൃഷികൊണ്ടും അതിൽനിന്നുള്ള വ്യവസായംകൊണ്ടും മാത്രം ഉപജീവിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നാണ്—വടക്കൻപറവൂർനിന്നാണ് ഞാൻ വരുന്നത്. ഈ ഒരു കൃഷിയല്ലാതെ മറ്റു കായ്മായ യാതൊരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും അവിടെയില്ല. യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതുവരെ തേങ്ങയുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ വളരെ വിഷമതകൾ അനുഭവിച്ചു. എന്നാൽ യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിന്റെശേഷം മറ്റുള്ള സാധനങ്ങളുടെ വിലവർദ്ധനവോടുകൂടി ഈ വിഭവത്തിന്റെ വില കുറച്ചുവർദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഞങ്ങൾക്ക് മറ്റു സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനും അത്യാവശ്യമായ ക്ഷേണസാധനങ്ങൾ (മുതലായവ) വാങ്ങുന്നതിനും, കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനും മറ്റും കഴിവുണ്ടായത്. ഇപ്പോൾ തേങ്ങയുടെ വിലവർദ്ധനവുകൊണ്ടും അതുമൂലമുള്ള എല്ലാ വ്യവസായങ്ങളുടേയും വിലവർദ്ധനവുകൊണ്ടുമാണ്. ഇപ്പോൾ മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും എന്തു പ്രേരണകൊണ്ടാണ് പുറത്തുനിന്നു നാളീകേരം ഇറക്കുമതിചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചതായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. തേങ്ങയുടെ ഇറക്കുമതി തടയേണ്ട കായ്യം ഒരു ചോദ്യരൂപേണ ഗവർണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ഞാൻ പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നു പറഞ്ഞ മറുപടി ഇൻഡ്യയെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന ഒരു കായ്മാണ്, എങ്കിലും ഗവർണ്മെൻറു വേണ്ടതു ചെയ്യുമെന്നാണ്. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം മുഴുവനും, വിശേഷിച്ചു സാമാന്യജനങ്ങളെയാണ്, ഇതു കൂടുതലായി ബാധിക്കുന്നതെന്നാണ് എനിക്കു പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളതു്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അധികവും തെങ്ങുകൃഷിക്കാർ വലിയ പണക്കാരല്ല, സാമാന്യജനങ്ങളാണ്. അതായതു് ഒന്നും, രണ്ടും നാലും, അഞ്ചും ഏക്കർ വീതം കൃഷിചെയ്യുന്നവരാണ് ഇതിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു്. പത്തേക്കറിൽ കൂടുതൽ തെങ്ങുകൃഷിയുള്ളവർ ഇവിടെ അധികം ഉണ്ടോ എന്നതിനെയും സംശയമാണ്. അതുകൊണ്ട്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സാമാന്യ ജനങ്ങളാണ് ഇതിന്റെ സങ്കടം അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്നത് എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറിന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ചുള്ള നടപടി പ്രവൃത്തിയിൽ വരുന്നപക്ഷം ഉടനടി നാളികേരത്തിന്റെ വില താഴ്ന്നുപോകും. അങ്ങനെവന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിവസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള സാമാന്യജനങ്ങളെല്ലാം പട്ടിണിയായിപ്പോകുമെന്നാണ് എനിക്കു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കാൻ ഉള്ളത്. എന്റെ അറിവിൽപ്പെട്ടിടത്തോളം തെങ്ങുകൃഷിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെയെല്ലാം അനുഭവം ഇതുതന്നെയായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഇവിടെ വരാൻ പോകുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഇക്കാര്യത്തിൽ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ രക്ഷയെ മുൻനിർത്തി വേണ്ട പ്രതിവിധി ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ നടപടി മദ്രാസു ഗവണ്മെൻറു കൈക്കൊള്ളുന്ന പക്ഷം നമ്മുടെ സ്ഥിതി വളരെ കഷ്ടത്തിലാകും. അതിനാൽ പ്രമേയത്തെ ശക്തിയായി ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

Mr. Sultan Mohideen (*Kalkulam and Vilavancode* cum *Neyyattinkara*): മി. നാരായണയ്യർ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു അതിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദമായി പല മെമ്പറന്മാരും പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം അതേപ്പറ്റി കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അഖിലഭാരത പ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സചിവോത്തമനോടു എനിക്കു ഒരപേക്ഷ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ചു ശീമയിലോ മറ്റു എവിടെയെങ്കിലുമോ പോയെങ്കിലും ഈ സംഗതിക്കു വേണ്ട പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിക്കുന്നു.

Mr. A. N. Satyanesan : ബഹുമാന്യമെമ്പറായ മി. നാരായണയ്യർ അവതരിപ്പിച്ച അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടുവാക്കു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നാളികേരപ്രശ്നം അഖിലകേരളത്തിന്റെ ഒരു ജീവൽപ്രശ്നമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നിലയും അതിനു വ്യത്യസ്തമല്ല. ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ജീവനാഡിയെ സ്പർശിക്കുന്ന അതിപ്രധാനമായ ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നാളികേരം വെറുമൊരു കടിൽ വ്യവസായമെന്നവണ്ണം പുരോഗമിച്ചു പോരികയാണ്. സിലോണിലെ സ്ഥിതി അതല്ല. ഏതാനും മുതലാളിമാരായ തോട്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Satyanesan.]

ക്കാതെടെ ഭണ്ഡാരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന സങ്കേതസ്ഥാനങ്ങളായി നില നിന്നുപോരുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മേ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വൈഷമ്യത്തിനു ശരിയായ പരിഹാരമുണ്ടാക്കാത്തപക്ഷം അയൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗാമാന്യജനങ്ങളെ സാമ്പത്തികപരമായി ശ്വാസം മുട്ടിക്കുമെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണ്. സിലോണിലെ ഏതാനും തോട്ടക്കാരായ മുതലാളിമാരേയും ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാന സോപ്പു വ്യവസായികളായ മില്ലുടമസ്ഥന്മാരേയും സഹായിക്കുന്നതിനും പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് കേരളത്തിനു റിപ്പത്തണ്ടകത്തക്കവണ്ണം ഈ നയം ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെൻറും മദ്രാസ് കാൺഗ്രസ്സ് ഗവർണ്മെൻറും അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതു ഏറ്റവും നിർഭാഗ്യകരമായിട്ടുള്ള ഒരു നയമാണ്. കഴിഞ്ഞ വിപൽഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ കേരവിഭവങ്ങൾകൊണ്ടും മറ്റും യുദ്ധസഹായ യത്നത്തെ എത്രമാത്രം പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്? ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിനു ആളും അർത്ഥവും നൽകി ജീവത്യാഗപരമായ എത്രമാത്രം സേവനം ഈ രാജ്യം നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇത്രവേഗത്തിൽ അതെല്ലാം മറന്നു് കൃതഘ്നതയുടെ പാരമ്യത്താൽ ഈ നയം അവലംബിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിൻെറയും മദ്രാസിലെ കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെൻറിൻേറയും ധർമ്മബുദ്ധിയും കർത്തവ്യനിരതയും മന്ദീഭവിച്ചുപോയോ എന്നു് അനുമാനിക്കുവാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നു. ഏതായാലും ഈ വിഷമസന്ധിയിൽ മറെറല്ലാ വൈഷമ്യഘട്ടങ്ങളേയും ധീരമായി അഭിമുഖീകരിച്ചു് യഥോചിതം തരണം ചെയ്ത സചിവോത്തമൻെറ ബലവത്തായ ഭരണഹസ്തത്തെ ആശ്രയിക്കുക മാത്രമാണ് കരണീയമായിട്ടുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂർ ജനതയുടെ ഏകകണ്ഠമായ സ്വരവും ഒത്താശകളും ഭരണമേധാവിക്കു പിന്തുണയായി നിലകൊള്ളും. തദ്വാരാ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കരതലം ക്ലൃപ്തബലവത്തായി നിരവധി വിശിഷ്ടസേവനങ്ങളുടെ ഒരു പരിപോഷണമെന്ന നിലയിൽ ഈ മഹത്തായ സേവനം തിരുവിതാംകൂറിൻെറ ഉൽക്കർഷത്തിനുവേണ്ടി, കേരളത്തിൻെറ സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി, അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിക്കുമെന്നുള്ള പൂർണ്ണ പ്രത്യാശയോടുകൂടി ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ പിന്താങ്ങുന്നു.

Mr. C. Kumara Das (*Secretary to Government*): On behalf of the Government, I welcome the adjournment motion moved by the honourable member, Mr. G. Narayana Aiyar. All that can be said about the importance of this industry and the consequences that will follow if the price levels were to be lowered

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

by the import of cocoanut and its products from outside India have been dealt with at length both in this House and elsewhere. I am not, therefore, going to bring fresh arguments to show how deeply this State is interested in the welfare of the industry. They are too well-known to be repeated, but there are one or two points which I should like to bring to the notice of the honourable members here. The first thing is that for a very long number of years now, probably for the last sixteen or seventeen years, this Government have been very much alive to the needs of this industry from the days starting from about 1928-29, when the world depression set in, this Government have been taking an active interest in this industry and trying to see that some remedial measures were taken to see that other interests did not interfere with the welfare of this industry. Deputations were sent several times—deputations consisting of representatives of this State, of Cochin and of Madras to the Government of India asking them to give some sort of relief to the Cocoanut industry here and to see that Ceylon did not dump copra into India at distress prices. But our voices were not heard.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether the Ceylon Government are not dictating their own price for rice and the Punjab Government their own price for wheat without caring for the position of the purchaser?

Mr. C. Kumara Das: Both these Governments are trying to dictate when they have got the power to do so.

In all these deputations and in all the references that have been made to the Government of India, Travancore has been very ably supported by the Cochin and the Madras Governments. The announcement recently made by the Madras Minister goes contrary to the policy which they have been persuing all these years. It is so surprising that one almost thinks that it was only a casual remark which was not really intended to be implemented. In the year 1938 or so, you, Sir, presided at a Cocoanut Conference at Karunagapally at which Mr. V. I. Muniswami Pillai, at that time the Congress Minister for Agriculture in Madras, made a speech. The burden of that speech was how the West Coast of India was badly hit by the depression in the cocoanut industry and how all the Governments and people concerned should make energetic protest to the Government of India and see that this industry was not ruined. Later on, in the year 1943, I had to go as the representative of this Government and of Cochin to a conference in Delhi where at that time the question of the control of prices was first taken up. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Madras Government joined us and the Madras delegate and myself travelled together and we put our cases before the Government of India. Till about 1942, the prices had been very low. The Ceylon prices were also very low, but somehow or other, the Ceylon Government, through the Government of India, got very huge contracts from the Ministry of Supply in London and were given very favourable prices. When such favourable prices were given, the price of cocoanut in India was very low, but gradually the price began to mount. By about 1943, the prices had gone beyond the level at which Ceylon was supplying copra. It would appear that the Government of India had promised to reimburse the Government of Ceylon, if, at any time, the prices in India went beyond the prices at which they had contracted with the Ministry of Supply. That is to say, the reimbursement would be to the extent of an increase over the amount at which they had contracted. The arrangement seems so surprising and so astounding that one cannot see what justification there was for such an obligation taken by the Government of India.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I inform the honourable member that the attitude of the Ceylon Government towards the coolies from Travancore and from India in general was far from satisfactory?

Mr. C. Kumara Das: Yes, Sir.

The Travancore representative and the Madras Government representative had to put up a very tough fight before they could move the Government of India from its said purpose of fixing control. The last resort that we had was to say that we were quite willing to investigate the whole question. Just a few months before, the Government of India had announced the constitution of the Indian Central Cocoanut Committee. We said that that body would be the most appropriate body to investigate this question and that therefore until that body began to function, no question of any control of prices, export or import, can be discussed. They agreed, and in due course the Indian Cocoanut Committee came into being. At the meetings of the Indian Cocoanut Committee from 1945 onwards, the question of control of prices was being mooted. The idea of control is of course to see that the prices are fixed in such a way that they may be of advantage to the milling interests and also the manufacturing interests whereas the producer's case was that if any control were to be established it must be such as to give a sort of living wage and as a modest return to the producer. Nobody was really in favour of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

controls. Travancore was not in favour of controls; Madras was not; Cochin was not. But the Government of India was so insistent that there must be control that this question was discussed. Then the trouble was about the level of the controls. But even when all these people had agreed that there might be control, even as late as April this year, the view of the Madras Government was that they were not in favour of control. The view of the Madras Government as given by the Director of Agriculture, Madras, was that the question of control of prices of cocoanut products was of vital interest to Madras, Travancore, Cochin and Mysore and that any decision taken in this regard must be arrived at in close collaboration with the interests concerned. He was, therefore, of the opinion that the subject needed to be discussed at much higher levels and that the Governments concerned might consider the subject at higher levels which means that even this Cocoanut Committee was not the appropriate body to discuss the question of control of prices. That was the stand taken by the Madras Government in April this year. This Government protested again and the whole question has been referred back to the Government of India and no final decision has been reached by them. It is, therefore, all the more surprising that when the members representing the Government of Madras said that even the question of control of prices, about which there was a certain amount of agreement, was still to be considered by the Government of India, and when they did not even grant that the Committee had the power to discuss the matter, a statement like the present should have been made by the Madras Government. The policy followed by Madras, consistently for a long period has, therefore, been upset by the recent announcement. This Government, with the Cochin Government and, I believe, with the collaboration of the Madras Government, will fight this and they will fight it to the last.

President: Before I put the matter to the vote, there are one or two matters which might be cleared up especially in view of certain misconceptions that seem to prevail on this matter. In the first place, as has been very rightly emphasised by more than one speaker, it should never be forgotten that the cocoanut industry of Travancore, Cochin and British Malabar as well as of Mysore is essentially a household industry or a cottage industry. In other words, most of the people of the lower middle class level and upwards have very few cocoanut trees from the produce of which they propose to make up the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

margin of subsistence. That is the first point. That must be borne in mind. This is in marked contrast to the state of things that prevails in the Phillipines, in Ceylon and in the Dutch East Indies. From all these places we may, unless the Government of India is very strong and insistent, expect competition in the near or proximate future. Already, even assuming this state of things, the actual producer was not as well benefited by the increase of prices as he might be, because unlike Ceylon and other localities, there was no co-ordination or regimentation of effort or organisation. There was no joint stock company, there was no syndicate, there was no co-operative organisation, excepting in a very few localities. The result of it was that the producer was to a certain extent left at the mercy of the middleman and the middleman at the mercy of the buyer.

Another point which has not been actually borne in mind is this. It follows from what I have stated that the profit made out of the high prices of cocoanut was a profit that did not inhere to the producer as much, on account of the conditions of the production here, as elsewhere. Again it may be urged, and indeed we have followed that policy that if this is an article of diet for the people of India in this time of great food crisis, you must need import from outside. That is a possible argument. The answer to that is very simple and can be given by anybody who is acquainted with conditions in Kerala and elsewhere. Cocoanut oil and cocoanut are not part of the normal daily diet for anybody in the rest of India excepting in portions to the South of the Vindhya mountains.

The bulk of the population of India does not make the cocoanut a daily article of diet. Indeed I know that for most people in the Madras Presidency and certainly in Northern India many preparations made with cocoanut and cocoanut oil as the basis lead to violent pains, writhing and vomiting. It is not a new experience. It is known to most of us that supposing relations of ours who come from the East Coast come and stay with us who have got accustomed to this way of living and take preparations with cocoanut oil, they simply yield to this vomiting. It is not, therefore, correct to say that this is for the purpose of relieving the food situation. In fact when these matters arose in previous discussions with the Government of India and in the previous discussions of the Cocoanut Committee they did not make a secret of the purpose. What they said was "now, here are Tatas, here are Lever Bros.; they have come here and established a soap

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

industry or a perfume industry or some other industry at great cost and you are making it impossible for them to make their legitimate profits." In other words, this import of cocoanut from outside is largely intended to keep down the prices for the sake of the profit of certain large industries. I want this matter to be made known so that the attitude of this Government might not be left in doubt. Now if the Government had stated: "We find that the prices that are now being charged are extortionate. We may, therefore, come down and discuss with you." I could have understood that position. Such discussions were started more than once and this Government—and I want these words of mine to be carefully marked and noted—the Government of Cochin, the Government of Madras, and the Government of Mysore jointly and with no dissentient opinion, pointed out that we have no objection to price control provided that price control took into account the prices of the necessities. In other words, if rice has risen in price and people have to buy that rice with the proceeds from cocoanut or cocoanut oil and they have no other means of buying that rice, we have to consider the price of cocoanut in terms of the price of other commodities and of cloth. Then we come to price control. As a matter of fact, taking some of those factors into account we submitted certain figures about three months ago. Is it not so?

Mr. C. Kumara Das: Yes, Sir.

President: We did submit a price which we considered was a fair price, a ceiling price having regard to the cost of cultivation and to the increase of prices of those articles which are essential for the man who cultivates cocoanuts. So far as I know the Government of India have not bestowed their attention on the matter. We have not received any orders as to whether the price control and the ceiling prices which we have suggested unanimously to the Government of India were accepted or not. Now I could have thought it a part of courtesy if they had at least told us: "This proposition is of no use. These prices are not profitable and therefore we propose to import cocoanuts." Without the slightest indication, this step has been taken. I consider that those who have taken the step have not adequately considered all the pros and cons of the proposition, have not realised the plight not only of Travancore but of Cochin, British Malabar, why even Northern Malabar, South Canara and Mysore. These will suffer not so much as Travancore and Cochin but suffer to a very large extent. They have not taken note of the economic position of these places. I feel sure that if

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

these aspects are brought home to the Government of India and to the Government of England, if necessary, they will retrace their steps.

Now I put the motion to the vote.

The motion was put to the House and carried unanimously.

President: The House will now adjourn and meet again at 11 o'clock tomorrow.

The House adjourned at 4·26 P. M.

S. VAIDYANATHA AIYAR,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly